

A régiók bevonása és a szolidaritás megőrzése

A 2020 utáni időszakban meg kell erősíteni a kohéziós politika – az intelligens szakosodási stratégiákhoz és a városfejlesztési menetrendhez hasonló – hatékony folyamatait.

Sonja Palhus, a Dél-Nyugat-Finnországi Regionális Tanács nemzetközi ügyekért felelős vezetője

Napjainkban a dél-nyugat-finnországi régió jó teljesítményt nyújt. Ez nem mindig volt így, de a ten-

geri és a gyáripari ágazatra összpontosuló, növekvő beruházásoknak köszönhetően egyre nagyobb teret nyer a gazdasági növekedés. Bár a fellendülés pozitív fejlemény, újfajta kihívásokat is támaszt a régióban – biztosítani kell ugyanis a növekedéshez szükséges pénzügyi eszközöket és szilárd hátteret.

A Balti-tenger szívében elhelyezkedő régió fekvése kézenfekvő lehetőséget kínált a dél-nyugat-finnországi szereplők számára az uniós balti-tengeri stratégiában (EUSBSR) való részvételhez és a stratégia megvalósításához. Ez a makroregionális stratégia kiváló keretet kínált a határon átívelő együttműködéshez, mivel a tengeri határok mindig is jelentős tényezőknek számítottak a régióban.

A Dél-Nyugat-Finnországi Regionális Tanács ad helyet Finnország egyetlen Interreg irányító hatóságának, a Közép-balti-tengeri programnak, ezért a tanács első kézből szerez tapasztalatokat az aktív és eredményorientált határon átívelő együttműködés hozzáadott értékéről. Az a lehetőség, hogy a kohéziós alapok támogatásával együttesen dolgoznak a közös kihívásokon és erősségeken,

új ötleteket és megoldásokat hoz a régió számára, és ez a jövőben is erőteljes támogatásban fog részesülni.

A regionális fejlesztési szakemberek növekvő várakozással néznek a 2020 utáni kohéziós politika elé. Jelentős az igény az uniós kohéziós politika következő generációja iránt, nem elegendő azonban, ha a reform csupán technikai jelleget ölt, hanem annak a régiók fenntartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlesztésének irányába mutató szisztematikusabb megközelítésen kell alapulnia.

A tematikus koncentrációt agilitással és rugalmassággal kell ötvözni. A régiók jövőképeinek megvalósításához és a szükséges lépések megértéséhez elengedhetetlen a folyamatok egyszerűsítése és rugalmassága. Fokozni kell a rugalmasságot anélkül, hogy növelnénk annak lehetőségét, hogy a Bizottság vagy a tagállamok forrásokat vonjanak el a régiótól.

Végül pedig – szem előtt tartva a kohéziós politika lényegét – meg kell őriznünk valamennyi régió részvételét és a szolidaritást. ■

A kohéziós politika az uniós szolidaritás fontos eszköze

A kohéziós politikának látható – többek között pénzügyi – szerepet kell vállalnia az Európai Unió valamennyi régiójában, főként az Unió számára egyértelműen hozzáadott értéket termelő tevékenységek támogatásában.

A kohéziós politika a beruházások fő finanszírozója – különösen a hátrányos helyzetű régiókban. Ugyanakkor a fejlett régiókban is jelentős lendületet ad a gazdasági fejlődésnek és az innovációnak.

Mostanáig a kohéziós politika Karintiában a kutatás-fejlesztésre és az innovációra helyezte a hangsúlyt. Az új kihívá-

sok leküzdése érdekében azonban a továbbiakban a tematikus koncentrációt kell tevékenykednie – különösen a fejlett régiókban.

Ahhoz azonban, hogy sikeressé és a szolidaritás hatékony eszközévé válhasson, a kohéziós politika reformjára van szükség. Ez különösen azokra a régiókra érvényes, ahol az esb-alapok csupán